

Bilag til beretn. nr. 4 vedr. Det europæiske økonomiske Fællesskab.

væsentligt element ved afgørelse af, om det pågældende land ville kunne optages.

27. Ved behandlingen af de politiske forudsætninger for optagelse må man i øvrigt rejse det spørgsmål, om et land, som ganske vist ubestrideligt har en demokratisk forfatning, men som forfølger en politik, der står i et modsætningsforhold til de hidtidige medlemslandes principielle holdning eller i alt fald afviger i væsentlig grad fra den, kan blive medlem af Fællesskabet. Dette spørgsmål er af særlig betydning med hensyn til udenrigspolitikken.

28. Fra forskellig side henvises der til, at Fællesskabets medlemslande opfatter sig som en integrerende del af det vestlige traktatsystem, og at man må drage de politiske konsekvenser heraf også med henblik på optagelse i Fællesskabet. Stats- og regeringschefernes erklæring af 18. juli 1961 går ud fra, at indtræden i Fællesskabet også omfatter deltagelse i det politiske samarbejde, hvorom medlemslandene på væsentlige punkter åbenbart er blevet enige. Deltagelsen i et samarbejde på udenrigspolitikens og forsvarspolitikens område måtte dog forudsætte en holdning, der går videre end til en almindelig sympati for den vestlige verden og indeholder et klart engagement i udenrigs- og militærpolitisk henseende.

Hvis denne opfattelse deles af alle medlemslandene, vil lande, der søger optagelse, øjensynligt ikke længere kunne nøjes med at henvise til, at de er indforstået med at anerkende CEE-traktatens politiske elementer, men de må drage konsekvenserne af den fuldstændiggørelse af Fællesskabet, der er ved at bane sig vej gennem den politiske form for samarbejdet.

29. Det er åbenbart, at dette spørgsmål især rejser sig for de neutrale lande, der i økonomisk henseende opfylder alle forudsætninger for optagelse og også ville være indstillet på at opfylde de økonomiske og de dermed forbundne politiske elementer i fællesskabstraktaterne.

Ej heller på dette punkt kan denne rapport give noget råd eller opstille kriterier. Så vidt problemet i øjeblikket kan bedømmes, vil en politik, der er absolut uforpligtet i udenrigs- og militærpolitisk henseende, ikke kunne bringes i samklang med de heromhandlede politiske organisationsformer, inden for hvilke der ud over de kulturelle

spørgsmål især må finde en afstemning sted af udenrigs- og forsvarspolitikken.

III. Optagelsens politiske aspekter.

1. Det økonomiske Fællesskabs enhed.

30. Fællesskabets karakter forstås bedst ved at tage Det europæiske økonomiske Fællesskab som eksempel, idet dette i modsætning til Det europæiske Kul- og Stålfællesskab og EURATOM strækker sig over et meget bredt økonomisk område.

Allerede udtrykket „Det økonomiske Fællesskab“, der findes såvel i CEE-traktatens titel som i dens artikel 1, viser, at de kontraherende parter har mere i tankerne end oprettelsen af et frihandelsområde eller en toldunion. Traktatens formål er at oprette et fællesmarked, og dette udtryk var da også den arbejdstitel, der blev benyttet under forhandlingerne. I den endelige tekst findes fællesmarkedsbegrebet først i artikel 2, i hvilken Fællesskabets principielle opgaver fastsættes.

31. Betydningen af de to begreber — Det økonomiske Fællesskab og fællesmarkedet — ligger for tankegangen i denne rapport deri, at det allerede af de omhyggeligt valgte betegnelser fremgår, at et omfattende fælles mål skal virkeliggøres. Intetsteds i traktaten bliver toldunionen nævnt som et mål i sig selv, der blot skal udbygges med en række supplerende foranstaltninger. Det fremgår ganske tydeligt af traktatens artikel 3, at afskaffelsen af told og kvantitative begrænsninger og indførelsen af en fælles toldtarif og en fælles handelspolitik over for tredjelande er et af de midler, hvorved fællesmarkedet skal virkeliggøres.

32. Det ville være urigtigt og skæbnesvangert at tro, at toldunionen var Det økonomiske Fællesskabs hovedbestanddel, og at de øvrige bestemmelser kun var af supplerende natur. Lande, der ønsker optagelse, må ikke gøre sig skyldige i den fejltagelse, at anerkendelse af Fællesskabets væsentlige indhold først og fremmest skulle bestå i en anerkendelse af toldunionen, og at man fra tilfælde til tilfælde kunne drøfte de øvrige bestemmelser, som kun ville have karakter af hjælpebestemmelser. En sådan fortolkning ville bygge på fuldkommen urigtige forudsætninger.

33. I litteraturen om CEE-traktaten fin-